

I

(Informacije)

SODIŠČE

SODIŠČE

SODBA SODIŠČA

(občna seja)

z dne 18. januarja 2005

v zadevi C-257/01: Komisija Evropskih skupnosti proti Svetu Evropske unije ⁽¹⁾*(Uredbi (ES) št. 789/2001 in 790/2001 — Vizna politika — Kontrola in nadzor meja — Člen 202 ES — Pristojnosti za izvajanje, pridržane Svetu — Posodobitev, pridržana državam članicam — Posebnost primerov — Obveznost obrazložitve)*

(2005/C 57/01)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi C-257/01, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnici: D. Maidani in C. O'Reilly), ob intervenciji **Kraljevine Nizozemske** (zastopnik: H.G. Sevenster), proti **Svetu Evropske unije** (zastopnika: E. Finnegan in I. Díez Parra), ob intervenciji **Kraljevine Španije** (zastopnica: R. Silva de Lapuerta), zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, vložene dne 3. julija 2001, je Sodišče (občna seja) v sestavi: V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas in K. Lenaerts, predsedniki senatov, C. Gulmann, J.-P. Puissochet in R. Schintgen (poročevalec), sodniki, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr in J. N. Cunha Rodrigues, sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 18. januarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Tožba se zavrne.

2) Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 245, 1.9.2001.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 20. januarja 2005

v zadevi 464/01 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof): Johann Gruber proti Bay Wa AG ⁽¹⁾*(Bruseljska konvencija — Člen 13, prvi pododstavek — Pogoji uporabe — Izraz „potrošniška pogodba“ — Nakup opeke s stani kmeta za pokritje kmetije, ki se uporablja deloma v zasebni, deloma pa v poklicni ali pridobitni namen)*

(2005/C 57/02)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-464/01, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi protokola z dne 3. junija 1971 o razlagi Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, naslovljen na Sodišče z odločbo Oberster Gerichtshof (Avstrija) z dne 8. novembra 2001, ki je prispel na Sodišča dne 4. decembra 2001, v postopku **Johann Gruber** proti **Bay Wa AG**, je Sodišče (drugi senat) v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann, R. Schintgen (poročevalec), G. Arestis in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 20. januarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Pravila o pristojnosti, ki jih določa Bruseljska konvencija z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je bila spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, s Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske in s Konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske, je treba razlagati na naslednji način:

- oseba, ki je sklenila pogodbo glede dobrine, ki se bo uporabljala delno v poklicni ali pridobitni namen in delno v namen, ki je izven njene poklicne ali pridobitne dejavnosti, se ni upravičena sklicevati na pravila o posebni pristojnosti iz členov 13 do 15 omenjene konvencije, razen če je uporaba v poklicni ali pridobitni namen tako omejena, da je v celotnem kontekstu zadevnega dejanja zanemarljivega pomena, dejstvo, da uporaba v nepoklicni ali nepridobitni namen prevladuje, pa v tem pogledu ni pomembno;
- sodišče, pred katerim teče postopek, mora odločiti, ali je bila zadevna pogodba v delu, ki ni zanemarljiv, sklenjena zaradi zadovoljive potreb, ki se nanašajo na poklicno ali pridobitno dejavnost zadevne osebe, ali pa, nasprotno, da je bila uporaba v poklicni ali pridobitni namen le zanemarljivega pomena;
- v ta namen mora sodišče upoštevati vse ustrezne dokaze, ki objektivno izhajajo iz sodnega spisa; nasprotno pa mu ni treba upoštevati okoliščin ali dejstev, o katerih bi bila druga pogodbeni stranka ob sklenitvi pogodbe lahko seznanjena, razen če se je oseba, ki uveljavlja lastnost potrošnika, vedla tako, da je druga pogodbeni stranka upravičeno lahko dobila vtis, da ta deluje v poklicne ali pridobitne namene.

(¹) UL C 56, 2.3.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 20. januarja 2005

v zadevi C-27/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberlandesgericht Innsbruck): Petra Engler proti Janus Versand GmbH (¹)

(Bruseljska konvencija — Zahteva za razlago členov 5, točki 1 in 3, in 13, prvi pododstavek, točka 3 — Pravica potrošnika, naslovnika zavajajoče reklame, da pred sodiščem izterja nagrado, ki naj bi jo zadel — Kvalifikacija — Tožba pogodbene narave iz člena 13, prvi pododstavek, točka 3, ali iz člena 5, točka 1, ali v zvezi z delikti iz člena 5, točka 3 — Pogoji)

(2005/C 57/03)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-27/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi Protokola z dne 3. junija 1971 glede

razlage Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, naslovljen na Sodišče s sklepom Oberlandesgericht Innsbruck (Avstrija) z dne 14. januarja 2002, ki je prispel na Sodišče dne 31. januarja 2002, v postopku v glavni stvari, ki poteka med **Petro Engler** in **Janus Versand GmbH**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann in R. Schintgen (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 20. januarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Pravila o pristojnosti, ki jih določa Konvencija z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je bila spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske ter Združenega Kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, s Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike in s Konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske je treba razlagati tako, da je:

- tožba, s katero lahko potrošnik v državi, v kateri prebiva, in katere pravo naj se uporabi, od podjetja s sedežem v drugi državi pogodbenici, ki se ukvarja s prodajo po pošti, zahteva izplačilo nagrade, ki jo je domnevno zadel, pogodbene narave v smislu člena 5, točka 1, te konvencije, če je ta družba z namenom sklenitve pogodbe na poimensko navedenega potrošnika naslovila pošiljko, na podlagi katere je slednji dobil vtis, da je zadel nagrado, ki jo lahko zahteva tako, da vrne k tej pošiljki priložen „izplačilni bon“, in po drugi strani, če je bil slednji poleg tega priložen še reklamni katalog s proizvodi iste družbe in obrazec „poskusno naročilo brez obveznosti“, ne da bi bila nagrada odvisna od naročila blaga, in če potrošnik sprejme pogoje, ki jih je določil prodajalec, in dejansko zahteva izplačilo obljubljenega dobitka;

- nasprotno pa dejstvo, da je bil predmetni pošiljki priložen reklamni katalog s proizvodi iste družbe, skupaj z obrazcem „poskusno naročilo brez obveznosti“, dvojna okoliščina, da podelitev nagrade ni bila odvisna od naročila blaga in da potrošnik tega blaga dejansko tudi ni naročil, na zgoraj navedeno razlago ne vpliva.

(¹) UL C 109, 4.5.2002.